

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

75. Richardvs ob præuisum impedimentum præuenit Paschale[m] communione[m], vit facere tenetur, si impedimentum illud per totum paschatis tempus duraturum putetur: si verò præter opinionem eodem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

test, vt non absque conscientiæ remorsu sic obiter confiteantur; & pro diuersis occasionibus sit magna inæqualitas numeri in vno & reliquis annis, quo casu vtique repetitio confessionum instituenda, & numerus apertè explicandus est.

Atque ex his patet etiam ad rationem in oppositum.

LXXV. *Richardus Consiliarius Principis intelligit ex Domino suo proximè se negotiorum causa amittendum in locum, vbi præcepto Communionis Sacra propter imminens tempus paschale satisfacere non possit. Prauenit ergo, & ante discessum S. Eucharistiam sumit; sed postea inter paschale tempus aduertit, optimam occasionem Communicandi sibi minimè deesse. Queritur. 1. Vtrum Richardus intelligens impedimentum paschalis Communionis præuenire debuerit? 2. An postea oblata optima occasione Communicandi tempore paschali iterare Sacram Communionem debuerit?*

Quoad 1. *Questionem.* Negant Azor Tom. 1. L. 7. c. 41. q. 13. Quia nemo tenetur anticipare actum præceptum, nisi per talem anticipationem ita satisfiat præcepto, vt postea sit liber, id quod in præsentis non contingit, si enim præter opinionem etiam cesset impedimentum, tenetur postea tempore paschali Communicare, quidquid prius fecerit. Affirmat P. Fagundez *Præcepto 3. Ecclesiæ L. 1. c. 6. n. 3.* Quia aliàs differretur Communicatio ultra annum. Pro

resolutione supponendum, legem Ecclesiasticam ex cap. vtriusq; Sexus de Sac. Communionem involuere duo præcepta; alterum communicandi saltem semel in anno, quod concernit substantiam præcepti: alterum communicandi in paschate, quod ad cõgruam temporis determinationem pertinet, vt docet Fagund. 10. cit. n. 3. Cardin. de Lugo de Eucharist. D. 16. n. 66. Dicastillo ibidem D. 10. n. 154. Arriaga Tom. 7. Theolog. D. 47. num. 22. & plerique alij. Hoc supposito.

Resp. Si Richardus iam semel communicauit intra annum, tunc non tenetur anticipare tempus paschale, cùm Principali præcepto annuæ Communionis satisfecerit, alterum verò minùs principale de paschali Communionem ex hypothese seruare non possit. Quod si idem non communicauit intra annum; tunc vel impedimentũ durabit toto anno post pascha, & sic tenetur præuenire, perinde vt ille, qui novit se festo die non posse interesse ultimo sacro, obligatur vnum ex præcedentibus audire; vel non durabit, & tunc etiam non tenetur præuenire. Ita Authores recens citati, quibus addi possunt, qui in pari ferè casu apud Dianam P. II. T. 8. R. 37. docent, eum, qui præuidet, se tempore mortis Confessariũ non habiturum, teneri anticipare confessionem, vt præcepto diuino consistendi in articulo mortis satisfaciat.

Ad argumentum Sententia Negativa dicimus, talem etiam ita satisfacere per anticipationem, ut postea non amplius teneatur præcepto annuæ Communionis, quidquid sit de paschali, de quo mox. *Ad Argumentum Sententia Affirmative* dicimus, non differri Sac. Communionem ultra annum; si enim impedimentum tam diu duret, tenetur prævenire: si vero tam diu non perseveret, eo sublato, obligatur quidem ad Sac. Communionem, non tamen statim ad cessationem impedimenti, sed saltem ante finem anni, cum præceptum annuæ Communionis plus non requirat.

Quoad 2. Questionem. Videtur non debuisse iterare. Ita Diana P. 3. Tr. 4. Resol. 42. citans Fernandez de Heredia in D. de Sac. Tr. de Euch. p. 8. d. 1. n. 10. quia ex cap. cit. licitum est, ex consilio Confessarij Sac. Communionem ultra Pascha differre. Ergo licitum est quoque ex consilio viri docti eandem prævenire, ita ut pari modo utrinque omnis obligatio penitus tollatur.

Resp. Probabilius esse, Richardum oblatâ occasione intra tempus paschale obligatum fuisse ad iterandam S. Communionem. Ita Lugo D. 16. cit. n. 70. quia illa Communio antecedens non fuit facta ad satisfaciendum præcepto Communionis paschalis. Ergo istud adhuc restat implendum. Esto extinctum sit præceptum annuæ Confessionis.

Confirm. ex Dicastillo D. 10. cit. n. 155. Præceptum Communionis paschalis, quâ talis, vel est graue, vel leue? Si illud; Ergo si impleri potest, grauitè obligat; Sin hoc. Ergo quicumque voluntariè ante pascha semel communicauit, leuiter solùm delinquit, si itidem voluntariè, & absq; vllò impedimento Sac. Communionem tempore paschali omittat, quod est falsum, & contra communem DD.

Ad rationem in contrarium negatur consequentia ob rei disparitatem; nam dilatio prædicta in ipso iure concessa est; non autem anticipatio. Adhæc factâ dilatione ex rationabili causâ, non potest amplius satisfieri præcepto Communionis paschalis: at verò potest satisfieri post præuentionem, nempe si impedimentum, quod certò futurum putabatur, præter opinionem cesset, & optima se occasio ad satisfaciendum paschali Communioni offerat, vti posuimus in nostro casu.

LXXVI. *Rufa famula ita ab initio conuenit cum hero suo, vt præter victum elapso anno decem sibi floreni darentur. Post autem videtur sibi duris suis laboribus maximè opifitij, quod herus suus exercet, multò plus meruisse, certa interim, se aliâ viâ id acquirere non posse, quàm per occultam compensationem. Queritur. Vtrum Rufa occultam hanc compensationem facere possit?*

Videtur non posse. Tum quia iustum ipsi stipen.